

Luc Philips Spielesfreude

Erfgoed zonder erfgenamen

Een deel van het theaterlijke erfgoed dreigt verstoken te blijven van erfgenamen, besluit Marianne Van Kerkhoven, na een gesprek met Luc Philips.

Schijn bedriegt (ARCA/Net/T 19 - Luc Philips) - foto Luk Monsaert

Er zijn toneelherinneringen, die blijven hangen, zonder dat je eigenlijk kan omschrijven waarom. Een indruk. Wanneer was het? Heel lang geleden. Jeanne De Coen die op het voorplan van de KNS, côté jardin, in een lang zwart kleed opkomt. Een kleine rol. In O'Caseys *Juno en de Pauw* waarschijnlijk. Het spel dat al een tijdje bezig was, stokt als het ware. De hele zaal kijkt naar haar en toch doet ze niets: ze komt op en blijft staan, half naar het publiek, half naar haar medespelers gekeerd. Theorieën over acteren zijn haar vreemd. Van lichamelijke of stemplaatsing heeft ze wellicht nauwelijks iets gehoord. Ze is er alleen maar. En of je nu wil of

niet, je moet naar haar kijken. *Présence* heet dat. Een indruk, een vluchtig gegeven en als dusdanig niet dieper te analyseren.

D'er is wellicht niks zo moeilijk als het in tekst - achteraf - reconstrueren van het spel van een acteur. Wetenschappelijke criteria, theoretische hulpmiddelen m.b.t. dit probleem: ze moeten nog uitgevonden worden. Een materie dus die we met grote omzichtigheid en met een uiterste-relativering tegemoet moeten treden. Eén aanknopingspunt is er althans: de levende acteur van vandaag en dan nog liefst die acteur, die doorheen een lange carrière een stuk acteergeschiedenis in zich zelf opgeslagen weet. Luc

Philips bij voorbeeld, zeventig jaar oud, maar nog volop meedraaiend in de Vlaamse theaterpraktijk.

In de periode waarin we met hem een gesprek hadden, speelde hij niet minder dan drie verschillende voorstellingen. Op maandag kon je hem in Arca-Gent aan het werk zien in twee Beckettteksten *Krapp's laatste band* en *Katastrofe*; op woensdag speelde hij in de Antwerpse Arenbergsschouwburg een van de laatste voorstellingen van *Wat doen we met Bompa?*, een volksstuk van het Echt Antwaarps Teater; op het einde van de week gaf hij in het Brugse Teater 19 gestalte aan één van de artiesten-groepbroeders in Thomas Bernhards

